

[Landbrugsministeren.]

for dette Ændringsforslag og erklære, at jeg ikke kan modtage det.

Der er endnu to Udtalelser af det ærede Medlem Hr. Ulrich, jeg vil gøre et Par Bemærkninger til. Den ene angaar Udtalelsen om den Indskrænkning i Retten til at stifte ny Gæld, der vil ske efter Ministerens og Flertallets Ændringsforslag. Der vil jeg sige til det ærede Medlem, at det forekommer mig, at Udviklingen har vist, at vi er kommet alt for langt med Hensyn til Gældsstiftelse, og at det vil være til overordentlig stor Fordel for det danske Landbrug, hvis der i Fremtiden sker en Begrænsning i den Gældsstiftelse, som tidligere har fundet Sted. Jeg tror paa ingen Maade, at man varetager Husmændenes Interesser, hvis man lader Husmændene staa fuldkommen frit med Hensyn til at stifte Gæld, saaledes som Tilfældet har været hidtil.

Den anden Udtalelse, jeg vil anholde, er Udtalelsen om, at det burde være saadan, at man ved Fastsættelsen af de Beløb, der skal betales, ogsaa tog Hensyn til Kødpriserne. Selv om der er Dele i Landet, hvor Kødpriserne spiller en stor Rolle, føler jeg mig overbevist om, at der er meget faa Statshusmænd, for hvem Kødpriserne betyder nævneværdigt i Forhold til den Pris, man faar for Korn, Smør og Flæsk. Jeg tror derfor, at det vilde virke helt forkert for Statshusmændene, hvis ogsaa Kødprisen skulde være medbestemmende for, hvilke Afgifter der skal svares.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale, at man stemmer for de Ændringsforslag, der er stillet af Ministeren og tiltraadt af Flertallet, og stemmer imod Mindretallets Ændringsforslag.

Ulrich: Naar den højtærede Minister mente, at det Ændringsforslag, vi har stillet om, at Restancerne skulde aflejres og være rentefri, vilde være en direkte Opfordring til Husmændene om i Fremtiden ikke at betale Renter, saa maa jeg sige, at det kan jeg ikke se, da vort Ændringsforslag gælder de Restancer, der i Øjeblikket er til Stede; vort Ændringsforslag foreslaar jo ikke, at ogsaa fremtidige Restancer skal kunne aflejres, saa den højtærede Ministers

Udtalelse om dette Forhold var fuldkommen ved Siden af.

Saa kom den højtærede Minister med nogle Bemærkninger om, at Landbrugets Gæld var alt for stor, og derfor var det paa Tide, at Lovgivningsmagten bestræbte sig for at hindre, at den kunde blive større, og derfor vilde den højtærede Minister umyndiggøre de Husmænd, hvis Brug er oprettet efter den gamle Lov, saaledes som Statsfæsterne er umyndiggjort ved Loven om Statsfæste. Den højtærede Landbrugsminister, der jo efter Sigende selv er Landmand, vil ikke kunne være uvidende om, at det er ganske afgjort nødvendigt for at drive Landbrug at have Kredit. Den Landmand, der ikke har Kredit, vil før eller senere gaa til Grunde, hvis han da ikke er en meget formuende Mand. Men denne Kredit vil den højtærede Minister være medvirkende til at forskertse; thi det er en Kendsgerning, at vor Handelsstand er ganske overordentlig varsom med at give Mennesker Kredit, som ved Lov er fritaget for at indestaa for deres Forpligtelser.

Landbrugsministeren (Bording): Hvis ikke de Konservatives Ændringsforslag til § 2 er en direkte Opfordring til ikke at betale Renter, saa er det i alt Fald en indirekte Opfordring til det.

Og saa vil jeg gerne sige til det ærede Medlem Hr. Ulrich, der sagde, at jeg „efter Sigende“ var Landmand, at jeg har ikke en Gang hørt nogen udtale, at det ærede Medlem Hr. Ulrich „efter Sigende“ var Landmand.

Ulrich: Nej, jeg skal sige den højtærede Landbrugsminister, at det er en Kendsgerning, at det ærede Medlem Hr. Ulrich er Landmand, men derimod er det megen Tvivl underkastet, hvorvidt den højtærede Landbrugsminister er det.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslag Nr. 1

forkastedes med 79 Stemmer mod 13.

Ændringsforslag Nr. 2

vedtoges enstemmigt med 81 Stemmer.